

καὶ δρθὰ κρίναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς.
 6 δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις
 καὶ οἴνον πίνειν τοῖς ἐν ὁδύναις,
 7 ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας
 καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.
 8 ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ
 καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς.
 9 ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως,
 διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

- 25 1 Αὗται αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι,
 ἀς ἔξετράψαντο οἱ φίλοι Εζεκίου τοῦ
 βασιλέως τῆς Ιουδαίας.
- 2 Δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον,
 δόξα δὲ βασιλέως τιμῷ πράγματα.
- 3 οὐρανὸς ὑψηλός, τῇ δὲ βαθεῖα,
 καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.
- 4 τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον,
 καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἄπαν.
- 5 κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως,
 καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.
- 6 μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως
 μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο.
- 7 κρείσσον τάρ σοι τὸ ρηθῆναι Ἀνάβαινε πρός με,
 ἢ ταπεινώσαι σε ἐν προσώπῳ δυνάστου.
- 8 μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως,
 ἵνα μὴ μεταμεληθῆς ἐπ' ἐσχάτων.
- 9 ήνίκα ἂν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος,
- 10 ἀναχώρει εἰς τὰ ὅπισω, μὴ καταφρόνει,
 μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος,
 ἥ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται,
 ἄλλ' ἔσται σοι ἵση θανάτῳ.
- ιοα χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ,
 ἀς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένῃ,
 ἄλλὰ φύλαξον τὰς ὁδούς σου εὔσυναλλάκτως.

5² κρινεῖν Α || 9¹ κρινεῖ] pr. δια S† | 9² δε > S†
 25 1 παιδεῖαι] παροιμιαὶ ASe | σολομωντος Α: cf. 1 i || 2² προσταγμάτα
 ABe || 4¹ τυπτε] κρυπτε A† || 6² δυνατῶν S*† || 7¹ σοι/το ρηθ.] tr.
 ASe, σοι το ρηθ. σοι S*† | 7² ταπεινωσαι] -νωθῆναι S || 8² εσχάτῳ B† |
 8³ ηνίκα] + δ Α | σος > Apl. || 10² σου > S† | εχθρα] + σου S